

Преводът на страницата е генериран чрез машинен превод [Връзка]. Машинните преводи могат да съдържат грешки, които да водят до нарушаване на яснотата и точността. Омбудсманът не поема отговорност за евентуални несъответствия. За най-надеждна и правно издържана информация направете справка с: изходната версия в английски препратката по-горе. За повече информация вижте нашата [езикова политика](#) и [политика за превода](#) [Връзка].

Решение по случай 485/2008/(IG)(IP)PB - Неправилно разглеждане на искане за коригиране

Решение

Случай 485/2008/(IG)(IP)PB - Открит на 07/04/2008 - Решение от 16/12/2010

Жалбата е подадена от италиански изследовател, който е недоволен от разглеждането на неговото обжалване на решение за отхвърляне на предложението му за изследване. Предложението е свързано с една от първите покани за представяне на предложения на Европейския съвет по научни изследвания (ЕСНИ). ЕСНИ е създаден едва през 2007 г. и Комисията е продължила да изпълнява някои от задачите на агенцията през значителен период от време. За целите на проверката от страна на омбудсмана при настоящия случай съответната институция е Комисията, и по-специално Генерална дирекция „Изследвания“.

Основното оплакване на жалбоподателя е, че комисията за уреждане на спорове, до която той е изпратил обжалване, не е разгледала някои от основните му аргументи. По-специално той счита, че комисията за уреждане на спорове не е разгледала аргумента му, че рецензентите са приложили някои критерии неправилно или са приложили критерии, които са неуместни.

Омбудсманът установява, че твърдението на жалбоподателя е обосновано. Поради това той отправя критична забележка в това отношение. Омбудсманът отбелязва, че накратко, комисията за уреждане на спорове очевидно е възприела подход, който е твърде ограничен и който по същество я е подвел да пренебрегне важния въпрос за възможна непоследователност между критериите и конкретната оценка в случая на жалбоподателя.

Въпреки това омбудсманът отправя нова забележка, в която отбелязва успеха на Комисията при разглеждане на редица заявления за изследвания, надхвърлящ далеч очакваното за обсъжданата тук процедура. Освен това той приветства факта, че при новите процедури на кандидатите е даден достъп до отделните оценки на независимите



рецензенти. Това създава важен нов стандарт на прозрачност за поканите за представяне на предложения на ЕС, който омбудсманът приветства.

Обстоятелства, предхождащи жалбата

1. Тази жалба се отнася до италиански изследовател, който е недоволен от начина, по който Европейският научноизследователски съвет (ЕНС), изпълнителна агенция на ЕС, е разгледал жалбата си срещу решение за отхвърляне на предложението му за научни изследвания.

2. След първоначална оценка ЕНС уведоми жалбоподателя, че предложението му е отхвърлено. Жалбоподателят е подал жалба („искане за защита“) в съответствие с официалната процедура за правна защита. След напомняне и отговори ЕНС информира жалбоподателя, че жалбата му е отхвърлена.

3. Жалбоподателят се обърна към Европейския омбудсман, като направи твърденията, изложени по-долу.

4. За да се разбере настоящият случай, е важно да се знае, че ЕСНИ е създаден едва през 2007 г. и че Комисията е продължила да изпълнява някои от основните задачи на Агенцията за значителен период от време. За целите на проверката на омбудсмана в настоящия случай компетентната институция е Комисията, по-специално Генерална дирекция „Научни изследвания“ на Комисията. Решението на Омбудсмана обаче се отнася и до „ЕНС“ на няколко места, тъй като голяма част от кореспонденцията е била официално разменена с тази агенция.

Предмет на разследването

5. Омбудсманът започна проверка на следните твърдения и твърдения:

Твърдения:

(1) Решението относно жалбата на жалбоподателя е закъсняло с оглед на обещанието на ЕНС да приключи процеса в началото на септември, което е довело до допълнителни разходи за жалбоподателя;

(2) Писмото, с което жалбоподателят се уведомява за резултата от процедурата по обжалване, не отговаря на конкретните доводи, изложени от жалбоподателя в жалбата му, а именно, че:

а) Рецензент 3 е допуснал грешка, като е приложил критерий във връзка с опита като ръководители на екипи, който вече е придобит от кандидатите; и



б) Проверител 3 е приложил по-строги стандарти по отношение на *„качеството на предложения изследователски проект“* и неговата *„методика“* от предвидените в поканата и ръководството на ЕНС за заявителите, по-специално като се позовава на факта, че проектът на жалбоподателя не е достатъчно *„точен“* и *„добре дефиниран“*, въпреки факта, че от кандидатите се изисква само да предоставят *„кратко описание“* на научните и техническите аспекти на проектното предложение.

Претенция:

Жалбоподателят следва да бъде обезщетен за допълнителните разходи, които е направил през периода на забавяне във връзка с изхода на жалбата си, а именно от началото на септември до 27 ноември 2007 г.

Запитването

6. На 7 април 2008 г. омбудсманът поиска от Европейската комисия да представи становище по жалбата. Комисията представи становището си на 9 юли 2008 г. Становището беше препратено на жалбоподателя, който представи становището си на 25 август 2008 г.

Анализ и заключения на Омбудсмана

А. Обявяване за забавяне и свързано с него искане

Аргументи, представени на омбудсмана

7. Жалбоподателят твърди, че като се има предвид обещанието на ЕНС да приключи процеса в началото на септември, решението относно жалбата на жалбоподателя е закъсняло, което му е довело до допълнителни разходи. Той предявява съответното искане, че трябва да бъде обезщетен за допълнителните разходи, които е направил поради закъснението, продължило от началото на септември до 27 ноември 2007 г. Тези допълнителни разходи са резултат от необходимостта да се остане физически близо до мястото, където ще се извърши евентуално продължаване на процедурата за оценка, в случай че искането за правна защита се окаже успешно. И двата въпроса ще бъдат разгледани заедно в следващите параграфи.

8. В становището си Комисията отбеляза, че е получила искането на жалбоподателя за обезщетение на 8 август 2007 г. На 9 август 2007 г. е изпратено потвърждение за получаване. Окончателният резултат от процедурата за правна защита беше съобщен на жалбоподателя на 27 ноември 2007 г.



9. Комисията признава, че е имало забавяне при разглеждането на жалбата. В становището си Комисията се извини на жалбоподателя за това забавяне. Тя посочи, че забавянето се дължи на големия брой искания за правна защита и на задълбочеността, с която комисията по жалбите е разгледала всяко искане.

10. Що се отнася до конкретното съдържание на разглежданото твърдение и твърдение, Комисията изтъкна следното:

а) Потвърждението за получаване съдържаше резерва относно датата, на която резултатите от процедурата за правна защита ще бъдат на разположение: „... и се очаква да бъде на разположение в началото на септември 2007 г.“ Комисията не установи, че това може да се счита за твърд ангажимент.

б) По време на междинния период е имало обширен обмен на кореспонденция между Комисията и жалбоподателя. Кореспонденцията на Комисията от 7 септември 2007 г. е от особено значение. Тя ясно информира жалбоподателя, че ако комисията по жалбите реши, че неговото предложение следва да бъде преразгледано и ако предложението му бъде запазено за втория етап, стандартният срок за този втори етап (17 септември 2007 г.) няма да се прилага. Тя също така поясни, че заявителят ще бъде уведомен веднага след като комисията по жалбите вземе решение.

11. Поради това жалбоподателят винаги е знаел както за състоянието на процедурата за правна защита (т.е. за забавянето ѝ), така и за несигурността на резултата. В нито един момент Комисията не е изразила очаквания за положителния си резултат.

12. В становището си жалбоподателят поддържа позицията си.

Оценка на Омбудсмана

13. Настоящата част от делото повдига два въпроса. Първият се отнася до това дали е *настъпило* забавяне, а вторият — *до възможните последици* от това забавяне.

14. Що се отнася до първия въпрос, Комисията напълно признава, че е настъпило забавяне, и обяснява причините за това. Комисията също така се извини на жалбоподателя за забавянето. Поради това омбудсманът счита, че този въпрос е изяснен и разгледан по подходящ начин и че не са необходими допълнителни проверки.

15. Що се отнася до втория въпрос, омбудсманът споделя изложеното по-горе становище на Комисията. В случаи като настоящия, финансова компенсация може да бъде изплатена само ако действията на администрацията са накарали съответното лице да има съответни основателни или разумни очаквания или ако са налице убедителни съображения за справедливост. След като разгледа кореспонденцията между жалбоподателя и Комисията в настоящия случай, омбудсманът не счита, че Комисията е



накарала жалбоподателя да остане физически близо до мястото, където е проведена процедурата за повторна оценка, или, в случай че искането за правна защита се окаже успешно, мястото, където ще се осъществи продължаването на предложението. Освен това няма данни, които да сочат, че естеството на производството по обжалване или начинът, по който тази процедура е била представена на жалбоподателите като цяло, биха могли разумно да накарат молителя да приеме, че в случай на закъснение тези разходи ще бъдат компенсирани. С оглед на гореизложеното Омбудсманът счита, че искът не може да бъде уважен.

Б. Предполагам неадекватен отговор на искането за правна защита

Аргументи, представени на омбудсмана

16. Жалбоподателят твърди, че резултатът от процедурата за правна защита не е отговорил на конкретните доводи, които е изложил в жалбата си. В обобщение, конкретните аргументи бяха следните:

а) Рецензент 3 е допуснал грешка, като е приложил критерий във връзка с опита като ръководители на екипи, който *вече* е придобит от кандидатите; и

б) Проверител 3 е приложил по-строги стандарти по отношение на *„качеството на предложения изследователски проект“* и неговата *„методика“* от предвидените в поканата и ръководството на ЕНС за заявителите, по-специално като се позовава на факта, че проектът на жалбоподателя не е достатъчно *„точен“* и *„добре дефиниран“*, въпреки факта, че от кандидатите се изисква само да предоставят *„кратко описание“* на научните и техническите аспекти на проектното предложение.

17. По-конкретно в жалбата жалбоподателят най-напред заяви, че рецензент 3 противоречи на принципите на поканата, изложени в Ръководството на ЕНС за заявителите. Жалбоподателят отбелязва, че коментарите на рецензент 3 се отнасят до (1) *„потенциала на главния изследовател“* да бъде ръководител на екип и 2) до *„качеството на предложения изследователски проект“*. Жалбоподателят направи забележки по тези два аспекта.

Първи аспект:

18. Що се отнася до *„потенциала на главния изследовател“* да бъде ръководител на екип, рецензент 3 заявява, че *„не е ясно, че на този етап той е придобил всички необходими умения, за да бъде лидер в възискателен проект“*. Жалбоподателят отбелязва, че в Ръководството на ЕСНИ за заявителите се посочва, че *„схемата на ЕСНИ за отпускане на безвъзмездни средства за независими научни изследвания има за цел да предостави адекватна подкрепа на изследователите на етапа, на който те*



възнамеряват да създадат... техния първи независим изследователски екип “. Жалбоподателят също така отбелязва, че в Ръководството на ЕНС за кандидатите се посочва, че *„изследователите, кандидатстващи за безвъзмездни средства от ЕНС, трябва да са в състояние да докажат потенциала си да станат независими научноизследователски лидери “*. Поради това жалбоподателят заключава, че от заявителя не се изисква вече да е придобил всички необходими умения, за да бъде лидер, за да отговаря на условията. Жалбоподателят също така отбелязва, че в Ръководството за кандидатите на ЕНС се посочва, че за да отговаря на условията за получаване на безвъзмездни средства, *„основният изследовател трябва да бъде на етапа, на който установява независимост (т.е. започвайки... техния първи изследователски екип...) “*.

19. Жалбоподателят отбелязва също така, че схемата за безвъзмездни средства за напреднали изследователи от ЕНС има за цел да предостави подкрепа за *„изследователски проекти, осъществявани от водещи изследователи “* и *„допълва схемата за начални безвъзмездни средства на ЕНС, като е насочена към изследователи, които вече са се утвърдили като независими лидери в областта на научните изследвания... “* Жалбоподателят заключава, че кандидат, който вече е придобил всички необходими умения, за да бъде лидер (както е посочено в доклада на рецензент 3), следва да кандидатства по схемата за безвъзмездни средства за напреднали изследователи на ЕНС, а не по схемата за отпускане на безвъзмездни средства от ЕНС.

20. В обобщение жалбоподателят твърди, че рецензент 3 е допуснал грешка, като е приложил критерий, свързан с вече натрупания от кандидатите опит като ръководители на екипи, и че апелативният орган е допуснал грешка, като не е предоставил конкретно обяснение във връзка с този довод, който жалбоподателят е изтъкнал в жалбата си.

21. Що се отнася до *„качеството на предложения изследователски проект “*, жалбоподателят отбелязва, че рецензент 3 заявява, че *“предложението му е интересно, но не показва убедителен, точен, добре дефиниран и оригинален проект*. Връзката между самоенергиите и по-общо корекциите на върховете с напречни сечения със сигурност е известна. Отношенията с предложените експериментални количества, особено със системи с нетривиални поръчки като възлова течност в свръхпроводници с високо T_c , не са очевидни. (подчертаването е добавено)

22. Освен това в ръководството на ЕНС за заявители се посочва, че един от основните компоненти на заявлението е *„кратко описание на научните и техническите аспекти на проектното предложение “*. В ръководството за кандидатите също така се посочва, че *„предоставяната информация следва да бъде достатъчно изчерпателна “*. Жалбоподателят стигна до заключението, че едно достатъчно подробно кратко описание не може да бъде едновременно точно и ясно определено. Поради това жалбоподателят твърди, че като се позовава на проекта си като недостатъчно точен и добре дефиниран, рецензент 3 не е спазил условията на поканата.



- 23.** Жалбоподателят също така отбеляза, че ръководството на ЕНС за заявителите налага строги изисквания за размера, оформлението и формата на заявленията. Без възможност да се пишат формули и да се прикрепят парцели, чертежи и графики, за да се изпълнят строгите изисквания, нямаше възможност за задълбочено обсъждане на „*отношенията*“, споменати в доклада на Рецензент 3.
- 24.** Жалбоподателят подчерта, че ръководството на ЕНС за заявителите е разпределено — за „*описание на целите и научното и техническото съдържание на проекта*“ — четири страници на етап 1 и десет страници на етап 2. Жалбоподателят стигна до заключението, че от заявителите се изисква да покажат „*по убедителен начин прецизен, добре дефиниран и оригинален проект*“ и да обсъдят задълбочено „*отношенията*“, посочени в доклада на рецензент 3. Това трябваше да се случи на етап 2 от представянето на предложението, а не на етап 1. Жалбоподателят също така посочи, че в Ръководството на ЕНС за заявителите се посочва следното: „*етап 2: опишете подробно предложената методология... включително всички конкретни нови или неконвенционални аспекти*“. Жалбоподателят стигна до заключението, че „*неочевидните отношения*“, посочени от рецензент 3, трябва/е трябвало да бъдат обсъдени на етап 2, а не на етап 1.
- 25.** Жалбоподателят също така подчерта, че критерият за оценка на „*методология*“ на етап 1 изисква „*описаният научен подход* *на [d] да бъде осъществим*“, а на етап 2 „*предложената методология за научни изследвания* *на [d] да бъде изчерпателна и подходяща*“. Жалбоподателят стигна до заключението, че това показва, че на етап 2 се изисква „*да се покаже по убедителен начин точен, добре дефиниран и оригинален проект*“, заедно с задълбочено обсъждане на „*отношенията*“, посочени в доклада на рецензент 3.
- 26.** Накрая жалбоподателят отбеляза, че от четирите прегледа, които е получил, само един е бил неблагоприятен. В ръководството на ЕНС за заявителите се посочва, че общото оценяване на предложението ще се основава на комбинираните резултати на всички проверители. Жалбоподателят обаче твърди, че докладът на рецензент 3 е претоварил докладите на другите рецензенти.
- 27.** В становището си Комисията предостави следната обща информация, която е важна за разглеждането и разбирането на случая.
- 28.** Предложението на жалбоподателя беше представено в отговор на първата покана за представяне на предложения по специфичната програма „IDEAS“ на Седмата рамкова програма на Европейския съюз. В рамките на поканата за представяне на предложения (ERC-2007-StG), обхващаща „Начални безвъзмездни средства на Европейския научноизследователски съвет (ЕНС)“, бяха представени общо 9167 предложения. Първоначално ЕНС очакваше горна работна оценка от 3000 предложения. Комисията обясни, че предложенията на ЕНС се представят от главен изследовател с подкрепата на приемаща организация, която се ангажира да ангажира главния изследовател, ако предложението е успешно. Жалбоподателят е един такъв главен изследовател.



29. Въпреки претоварването на работата в резултат на големия брой предложения, оценката на предложенията приключи навреме. Някои процедури обаче претърпяха забавяне. Това важи по-специално за процедурата за правна защита, в която е участвал жалбоподателят.

30. Процесът на оценка се ръководи от „Правила на ЕНС за представяне на предложения и свързаните с тях процедури за оценка, подбор и отпускане на средства, свързани със специфичната програма IDEAS„(наричани по-долу „правилата“).

31. От 9167 предложения 559 кандидати бяха поканени да изготвят предложение за втори етап и да го представят до 17 септември 2007 г. Общо 8235 предложения бяха отхвърлени по препоръка на експертите по оценката. Останалата част беше отхвърлена въз основа на основания за допустимост. Заявителите бяха уведомени от ЕНС с писмо.

32. В процеса на оценка на ЕНС групите от учени на високо равнище отговарят за окончателните препоръки по всяко предложение. Те основават позицията си на писмени оценки, предоставени от независими проверители. Специфична характеристика на докладите за оценка на ЕНС е, че те съдържат подробните коментари на всеки отделен проверител. Този избор е направен в интерес на прозрачността и като се отчита фактът, че в преценките различията в мненията са основателни. Комисията счита, че тази подробна информация е полезна за жалбоподателите. Важно е обаче да се припомни, че групите за оценка на ЕНС отправят своите препоръки колективно.

33. 8235-те предложения, които бяха отхвърлени на първия етап (включително предложения, сметени за недопустими), доведоха до 245 валидни искания за правна защита (3 %). Искането на жалбоподателя се вписва в тази категория. Процедурата за правна защита беше проведена в съответствие с Правилника и включваше комисия от шестима длъжностни лица, председателствана от изпълняващ длъжността директор на Генерална дирекция „Изследвания“ на Комисията. Всяко искане за правна защита е било предмет на индивидуална и задълбочена проверка на основателността му.

34. Съгласно правилата процедурата за правна защита разглежда процеса на оценка и евентуалните му недостатъци. Процедурата за правна защита не разглежда въпроси, свързани с научна преценка или различия в мненията между рецензентите. Следователно за 150-те ищци, които искат обезщетение, тъй като не са съгласни с научната преценка на отделните рецензенти или на групата, Комитетът по жалбите само проверява дали въпросният рецензент притежава подходящите научни познания и ако е така, отхвърля искането за обезщетение. Искането на жалбоподателя за правна защита е сред тези 150 случая.

35. За разлика от това проверяващите и групите извършиха допълнителни проверки и дори преоцениха случаите, в които са налице доказани или достоверни процедурни грешки. Примери за такива грешки включват случаите, в които проверяващите са объркали предложенията или са направили забележки, които очевидно не са били



свързани с разгледаното предложение. В резултат на този подход бяха преоценени петнадесет предложения и един кандидат беше поканен да представи предложение за втория етап на оценката.

36. Що се отнася до конкретните твърдения в настоящия случай, Комисията заяви, че не е съгласна с мнението на жалбоподателя, че процедурата за правна защита не отчита надлежно конкретните му доводи. Тя направи следните точки.

37. След задълбочено разследване Комитетът по жалбите стигна до заключението, че решенията, направени от рецензент 3, са „*легитимни от научна гледна точка*“ и че рецензент 3 не е допуснал никакви фактически или процедурни грешки. Комисията потвърди, че оценката е извършена правилно в съответствие с правилата. Комисията установи, че поради това Комитетът е действал в съответствие с правомощията си.

38. Комисията добави следните точки.

39. Както твърди жалбоподателят, не е вярно, че резултатът от оценката е бил „*претоварен*“ (т.е. основно определен) от гледната точка на рецензент 3. Коментарите на другите рецензенти бяха по-благоприятни, но само умерено. Предложението не получи достатъчна обща подкрепа, за да бъде сред 559-те избрани от общо 9167 предложения.

40. Ограниченията на страницата се прилагат еднакво за всички кандидати. Те са нормална част от процеса [1] .

41. При прилагането на съответните критерии рецензент 3 не е допуснал процедурни или фактически грешки, като е посочил следното: „не е ясно, че на този етап той [т.е. жалбоподателят] е *придобил всички умения, за да бъде лидер в възискателен проект*“. Макар да е вярно, че кандидатите за „начални безвъзмездни средства“ на ЕНС имат само две до девет години опит в областта на научните изследвания след докторска степен, те все пак очевидно трябва да притежават качествата за ръководене на проект за начални безвъзмездни средства в челните редици на науката. В този контекст коментарите на рецензент 3 правилно се отнасят до критериите за оценка и отразяват използването на научна преценка.

42. В становището си жалбоподателят поддържа твърдението си. Той подчертава, че никога не е имал намерение да обжалва научното решение на комисията от рецензенти, а по-скоро е искал да разгледа това, което смята за процедурна грешка. Той заяви, че становището на Комисията съдържа полезна информация, но все пак счита, че решението по жалбата му е можело да бъде по-подробно.

Оценка на Омбудсмана

43. Преди да разгледа конкретните факти и аргументи в този случай, омбудсманът счита, че е целесъобразно и полезно да се разгледат някои от историческите или общите



въпроси, изложени от Комисията в нейното становище. Това ще помогне да се разбере по-добре контекстът и да се осигури полезен контекст за бъдещи прегледи на процедурите на ЕНС за подбор на предложения за научни изследвания. Освен това изглежда, че това е в съответствие с едно от желанията на жалбоподателя, а именно да спомогне за подобряване на процедурите на ЕНС [2] .

44. На първо място, Омбудсманът иска да признае факта, че ЕНС и Комисията са разгледали много голям брой заявления, подадени в отговор на въпросната покана. Според становището на Комисията броят на получените заявления (над девет хиляди) е бил три пъти по-голям от действителния очакван брой. Най-удовлетворяващо е да се отбележи, че това количество работа е било обработено по подходящ и навременен начин като цяло. В по-общ план Омбудсманът счита, че големият брой заявления изразява значително ниво на доверие в процедурите на ЕС за обработка на такива заявления. Различни положителни аспекти на процедурите, два от които са подчертани по-долу, със сигурност спомагат за укрепването на това доверие и способността на ЕС да насърчава добрите научни изследвания. Всъщност положителните характеристики, посочени по-долу, изглежда вървят ръка за ръка с настоящата цел на ГД „Научни изследвания“ да подобри отношенията си с изследователите [3] .

45. По-специално Омбудсманът отбелязва, че въпросните процедури повишават стандартите за прозрачност по един важен начин. Както самата Комисия посочва в становището си, специфична характеристика на оценките на ЕНС е, че те съдържат подробно обобщение на *всеки отделен проверител* и че този избор е направен в интерес на прозрачността и като се отчита законосъобразността на различията в мненията. Омбудсманът отбелязва, че Комисията изглежда не ограничава тази обосновка до научни оценки и наистина няма причини това да е така. Съответно може да се счита, че оценките на ЕНС определят важен нов стандарт за прозрачност за оценката на поканите за представяне на предложения на ЕС. Омбудсманът приветства това развитие.

46. Като се има предвид новостта на гореспоменатата характеристика за прозрачност, не е изненадващо, че благодарение на ретроспективността е възможно да се определят някои допълнителни мерки, които биха могли да бъдат въведени по полезен начин, за да съпътстват това положително развитие. Например би могло да бъде полезно да се дадат по-точни указания на проверяващите; освен това би било полезно да се включи обяснителна бележка до жалбоподателите относно естеството и относителното значение на становищата на отделните рецензенти. Разглеждането на настоящото дело по-долу служи за илюстриране на тези точки.

47. В допълнение към горепосоченото Омбудсманът отбелязва, че за да разгледа много големия брой искания за правна защита, Комисията е приела на ранен етап съгласувана методология за разглеждане на такива искания. По-конкретно, Комитетът по жалбите провери дали първоначалните проверители, които са оценили въпросното предложение, притежават подходящ научен експертен опит, и ако случаят е такъв, той е отхвърлил искането за правна защита (включително това на жалбоподателя). Такъв ясен и последователен подход по принцип е добра администрация, тъй като повишава



прозрачността на процедурата и намалява риска от произвол. По-подробни инструкции обаче биха могли да придружават този положителен аспект на обработката на исканията. Разглеждането на настоящото дело по-нататък също служи за илюстриране на този факт.

48. Що се отнася до фактите по настоящото дело, Омбудсманът припомня, че жалбоподателят изрично е счел, че комисията по жалбите не е разгледала правилно аргументите си, че рецензент 3 е допуснал грешка, като е приложил критерий във връзка с *вече* натрупания от кандидатите като ръководител на екип опит.

49. В становището си Комисията правилно посочва, че Комитетът по жалбите не може да (пре)оценява научните становища на групите и на отделните рецензенти. Омбудсманът отбелязва, че този вид ограничение е напълно често срещан в контекста на обжалването и преразглеждането и по никакъв начин не е специфичен за приложения по научни въпроси. В друг контекст — например набирането на персонал или оценката на други видове заявления — се прилагат много сходни „стандарты за преразглеждане“, така че да се спазят „широките дискреционни правомощия на“ въпросните първоначални оценители. В този контекст осигуряването на пълно спазване на процесуалните правила по очевидни причини е от особено значение. Ако веществото не може да бъде разгледано по същество като такова, контролният орган (независимо дали е административен или външен, какъвто е случаят с омбудсмана или съда) имплицитно се приканва да обърне особено внимание на процесуалните аспекти на делото.

50. В настоящия случай жалбоподателят твърди, че що се отнася до „*потенциала на главния изследовател*“, да бъде ръководител на екип, рецензент 3 заявява, че „*не е ясно, че на този етап той е придобил всички необходими умения, за да бъде лидер в възискателен проект*“. Жалбоподателят отбелязва, че в Ръководството на ЕСНИ за заявители се посочва, че „*схемата на ЕСНИ за отпускане на безвъзмездни средства за независими научни изследвания има за цел да предостави адекватна подкрепа на изследователите на етапа, на който те възнамеряват да създадат... техния първи независим изследователски екип*“. Жалбоподателят също така отбелязва, че в Ръководството на ЕНС за кандидатите се посочва, че „*изследователите, кандидатстващи за безвъзмездни средства от ЕНС, трябва да са в състояние да докажат потенциала си да станат независими научноизследователски лидери*“. Поради това жалбоподателят стигна до заключението, че за да отговаря на условията, от заявителя не се изисква да е *придобил* необходимите умения, за да бъде лидер. Жалбоподателят също така отбелязва, че в Ръководството за кандидатите на ЕНС се посочва, че за да отговаря на условията за получаване на безвъзмездни средства, „*основният изследовател трябва да бъде на етапа, на който установява независимост (т.е. започвайки... техния първи изследователски екип...)*“.

51. Жалбоподателят отбелязва също така, че схемата за безвъзмездни средства за напреднали изследователи от ЕНС има за цел да предостави подкрепа за „*изследователски проекти, осъществявани от водещи изследователи*“, и „*допълва схемата за начални безвъзмездни средства на ЕНС, като е насочена към изследователи, които вече са се утвърдили като независими лидери в областта на*



научните изследвания...“ Жалбоподателят заключава, че кандидат, който вече е придобил всички необходими умения, за да бъде лидер (както е посочено в доклада на рецензент 3), следва да кандидатства по схемата за безвъзмездни средства за напреднали изследователи на ЕНС, а не по схемата за отпускане на безвъзмездни средства от ЕНС.

52. Омбудсманът счита, че освен въпроса дали горепосочените аргументи на жалбоподателя са били точни или не, те са били достатъчно ясни и разумни, за да заслужават конкретен и конкретен отговор. По-конкретно жалбоподателят убедително илюстрира, че се занимава с *процедурен* въпрос, а именно въпрос, който се отнася до самата приложимост на дадено условие. Комисията по жалбите обаче просто отговори, че:

— „по отношение на коментарите, представени от проверителя 3, комисията за правна защита заявява, че не е имало фактическа грешка и индивидуален преглед, който се различава от другите преразглеждания по същото предложение, не може автоматично да се квалифицира като несправедлив“; и

„Рецензент 3 показва преценка, която е легитимна от научна гледна точка“.

53. В нито едно от тези изявления комисията по жалбите не разглежда конкретно гореспоменатото оплакване на жалбоподателя. Първото твърдение, ако изобщо е релевантно, може да се разбира само в смисъл, че е „факт“, че жалбоподателят (вече) не притежава уменията да ръководи възискателен проект. И в него не се съдържат забележки по въпроса дали такива (съществуващи) умения са формално необходими. Второто твърдение, ако изобщо е уместно, предполага, че въпросът за (съществуващите) умения на жалбоподателя да ръководи възискателен проект е въпрос на (естествена) наука. Това изявление също така не съдържа коментари по въпроса дали такъв капацитет е бил официално необходим.

54. Нито едно от тези твърдения не беше достатъчно подходящо за гореспоменатия и очевидно валиден въпрос, повдигнат от жалбоподателя. Следователно не може да се твърди, че Комитетът по жалбите е разгледал правилно този въпрос.

55. Освен това аргументите на жалбоподателя изглежда имат значителна същественост. Резултатите от оценката подкрепят такава оценка. От четирима рецензенти, рецензент 3 наистина е единственият, който се позовава на предполагаема липса на „*придобити*“ умения „за да бъде „*лидер в възискателен проект*“. Рецензент 2 изобщо не направи коментари по този въпрос, а Рецензент 1 и Рецензент 4 се позоваха на добрата публикация на жалбоподателя и стигнаха до заключението, че той „*показва значителен потенциал*“. Както твърди жалбоподателят, естеството на въпросната покана изглежда не изисква „*придобити умения*“ за ръководене на възискателен проект. „*Уменията*“ са нещо много конкретно. То надхвърля понятието „*потенциален*“ или „*капацитет*“ и по същество предполага, че съответното лице вече е демонстрирало конкретна способност да върши конкретна работа.



56. Полезното и откровено становище на Комисията в настоящото разследване съдържа индикации за причините за възникването на гореспоменатия надзор или грешка. Както беше отбелязано по-горе, големият брой искания за правна защита е накарал Комисията да приеме метод, при който всяко несъгласие с съдебните състави и техните проверители ще бъде квалифицирано като несъгласие относно „научната преценка„или „фактите“, като последното очевидно предполага най-вече груби грешки, като например преценката на неправилното прилагане. Изглежда, че този подход е прекалено прагматичен за целите на ефективността, като не отчита правилно грешките в процедурата, които обикновено се разглеждат в такива процедури, например евентуалното неправилно прилагане на критериите.

57. Комисията посочва, че въпреки коментарите, направени от един проверител, окончателната оценка е направена на колективна основа. Това, формално казано, е точно. От само себе си се разбира обаче, че експертната група не следва да се основава на оценки от страна на проверители, които изглежда са приложили погрешни условия в своите преценки или са допуснали други процедурни грешки. Това е, което комисията по жалбите е трябвало да разследва в настоящия случай. Конкретният резултат от такова разследване е трябвало да бъде посочен в решението му по искането на жалбоподателя за правна защита.

58. Във втората част на второто твърдение на жалбоподателя се посочва, че рецензент 3 е приложил по-строги стандарти по отношение на *„качеството на предложения изследователски проект“* и неговата *„методика“* от предвидените в поканата и ръководството на ЕНС за заявителите. Според жалбоподателя рецензент 3 е направил това, по-специално когато е посочил, че проектът на жалбоподателя не е достатъчно *„точен“* и *„добре дефиниран“*, въпреки факта, че от заявителите се изисква само да представят *„кратко описание“* на научните и техническите аспекти на проектното предложение.

59. Констатациите на Омбудсмана по първата част на твърдението също се отнасят и за тази част. Представянето на *„добре дефиниран“* проект, като се използва *„кратко описание“*, всъщност изглежда противоречиво по отношение на термините. Комитетът по жалбите е трябвало да отбележи това и да го определи като оплакване относно процедурна грешка (която трябва да бъде разгледана), а не като оспорване на *„научна преценка“* или неточни факти.

60. С оглед на горепосочените констатации и по двете части на твърдението Омбудсманът стига до заключението, че комисията по жалбите неправилно се е въздържала от разследване и разглеждане на въпроса относно неправилното прилагане на критериите или прилагането на неуместни критерии. Това е случай на лошо управление. Омбудсманът ще направи съответна критична забележка по-долу. Критичната забележка е последвана от свързана допълнителна забележка.

61. Що се отнася до възможните последици от горепосочените констатации на



Омбудсмана, следва да се припомни, че както подчертава Комисията, заключенията относно заявлението на жалбоподателя са направени колективно от съответната комисия. Формално погледнато, рецензент 3 не е взел решение относно резултата от процеса като такъв. Следователно в рамките на правилата и информацията, с която разполага Омбудсманът на този етап, не е възможно да се заключи, че колективното решение на комитета е явно опорочено от процедурна грешка, изискваща ЕНС да преразгледа въпросното заявление.

В. Заключение

Въз основа на своята проверка по тази жалба омбудсманът я приключва със следната критична забележка:

При отговора на жалбата на жалбоподателя комисията по жалбите неправилно се въздържа от разглеждане на въпроса за неправилното прилагане на критериите или прилагането на нерелевантни критерии. Това е случай на лошо управление.

Жалбоподателят и Европейската комисия ще бъдат информирани за това решение.

Допълнителна забележка

Омбудсманът отбелязва и приветства успеха на Комисията при разглеждането на много голям брой научноизследователски приложения по подходящ и навременен начин като цяло. Той отбелязва също така, че като предоставят на кандидатите достъп до индивидуалните оценки на независимите проверители, процедурите определят важен нов стандарт за прозрачност за поканите за представяне на предложения на ЕС.

Що се отнася до констатациите му по второто твърдение по настоящото дело, Омбудсманът ще бъде благодарен да получи информация относно инструкциите или насоките, които сега се предоставят на независимите проверители и на комисията по жалбите относно начина на извършване на съответните им оценки и прегледи на заявленията.

П. Никифорос Диамандурос

Съставено в Страсбург на 16 декември 2010 година.



[1] Тази забележка се отнася до точките на жалбоподателя, посочени в точка 25 по-горе.

[2] Електронно писмо от 19 март 2008 г. от жалбоподателя до омбудсмана.

[3]

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=SPEECH/10/194&format=HTML&aged=0&language=EN>
[Връзка]

http://ec.europa.eu/research/fp7/pdf/communication_on_simplification_2010_en.pdf [Връзка]